

Sygn. akt I C 1441/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy w Tarnowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – sędzia Karolina Gonet-Szwarga

Protokolant – sekretarz sądowy Patrycja Tyka

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2020 r. w Tarnowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko B. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 2.952,00 zł brutto tytułem nieuiszczonych w żadnej części kosztów zastępstwa prawnego udzielonej pozwanej z urzędu.

sędzia Karolina Gonet-Szwarga

Sygn. akt I C 1441/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 19 lutego 2020 r.

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. pozwem z dnia 11 lutego 2019 r. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od B. K. kwoty 43.948,39 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 8 lutego 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Strona powodowa wskazała, że roszczenie wynika z tytułu umowy kredytu nr (...) \ (...) zawartej w dniu 8 czerwca 2017 r., na które składa się: kwota 40.362,04 zł tytułem należności głównej, kwota 2.377,65 zł tytułem odsetek za opóźnienie skapitalizowanych na dzień sporządzenia pozwu i kwota 1.208,70 zł tytułem odsetek umownych. Wobec braku wywiązania się z warunków umowy kredytu strona powodowa wypowiedziała umowę i wezwała pozwanego do zapłaty. Roszczenie stało się wymagalne z dniem 10 września 2018 r.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt VI Nc-e 216400/19, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Wobec tego, że miejsce pobytu pozwanej nie jest znane ww. nakaz zapłaty został uchylony, a sprawa została przekazana Sądowi Rejonowemu w Tarnowie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie wynagrodzenia za sprawowanie funkcji kuratora procesowego ustanowionego dla pozwanej nieznaney z miejsca pobytu.

Podniosła, że umowa kredytu nie została wypowiedziana w sposób prawidłowy, albowiem wypowiedzenie zostało wysłane na niewłaściwy adres oraz strona powodowa naruszyła art. 75c ust. 1, 2 i 3 ustawy – Prawo bankowe. Zatem powództwo powinno zostać oddalone jako przedwczesne.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Tarnowie zwolnił kuratora wyznaczonego dla pozwanej z pełnienia tej funkcji i przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tarnowie kuratorowi kwotę 1.440,00 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora pozwanej.

Na rozprawie w dniu 19 lutego 2020 r. pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie i wniosła o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej jej z urzędu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 czerwca 2017 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z B. K. umowę kredytu nr (...), na podstawie której pozwanej został udzielony kredyt w wysokości 43.668,41 zł, na który składała się kwota udostępniona pozwanej na cele konsumpcyjne w wysokości 30.000,00 zł, kwota przeznaczona na sfinansowanie prowizji za udzielenie kredytu w wysokości 10.218,41 zł i kwota przeznaczona na sfinansowanie opłaty uiszczanej przez klienta na rzecz pośrednika kredytowego w wysokości 3.450,00 zł. Kredyt został udzielony na okres od dnia 8 czerwca 2017 r. do dnia 20 czerwca 2025 r. W przypadku braku spłaty należności z tytułu umowy kredytu w terminie jej wymagalności, w szczególności w przypadku braku spłaty raty kredytu w wymaganym terminie, bank pobierał od kwoty zaległej odsetki dla zadłużenia przeterminowanego w wysokości 14% w stosunku rocznym. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 63.609,12 zł i stanowiła sumę całkowitego kosztu kredytu wynoszącego 33.609,12 zł oraz całkowitej kwoty kredytu wynoszącej 30.000,00 zł. Pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu w 96 ratach płatnych 20 dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 20 lipca 2017 r. w wysokości 662,60, przy czym ostatnia rata wynosiła 662,12 zł. Bank mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia w przypadku m.in. braku spłaty kwot kredytu w terminie ich wymagalności lub niedotrzymania przez klienta innych warunków udzielenia kredytu określonych w umowie kredytu. Wypowiedzenie umowy kredytu miało zostać dokonane w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Dowód: - umowa kredytu nr (...) – k. 42-51

- dyspozycja wypłaty kredytu – k. 52

- regulamin N. kredytu gotówkowego – k. 54-57

- tabela oprocentowania, opłat i prowizji – k. 58

W trakcie podpisywania umowy kredytu pozwana przedłożyła swój dowód osobisty, w którym widniał jej adres zamieszkania: ul. (...).

Dowód: - przesłuchanie B. K. w charakterze strony – k. 139-139v

Pozwana dokonała następujących wpłat na poczet kredytu:

- w dniu 20 lipca 2017 r. w wysokości 662,60 zł,

- w dniu 22 sierpnia 2017 r. w wysokości 662,60 zł,

- w dniu 25 września 2017 r. w wysokości 665,00 zł,

- w dniu 27 października 2017 r. w wysokości 665,00 zł,

- w dniu 28 listopada 2017 r. w wysokości 665,00 zł,
- w dniu 28 grudnia 2017 r. w wysokości 665,00 zł,
- w dniu 20 lutego 2018 r. w wysokości 660,00 zł,
- w dniu 26 lutego 2018 r. w wysokości 663,00 zł,
- w dniu 23 marca 2018 r. w wysokości 665,00 zł,
- w dniu 8 maja 2018 r. w wysokości 663,00 zł,
- w dniu 25 października 2018 r. w wysokości 662,60 zł,

Dowód: - historia spłat kredytu – k. 70-72

- zestawienie należności i spłat kredytu – k. 73-77
- historia odsetek – k. 78-79
- zestawienie należności i zaległości kapitałowych – k. 80-81

Pismem z dnia 25 lipca 2018 r. strona powodowa wypowiedziała umowę kredytu nr (...) i wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 41.689,21 w terminie 30 dni. Pismo zostało wysłane na adres: ul. (...).

Dowód: - wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem nadania – k. 59-66

Pozwana zaprzestała uiszczania rat kredytu, gdy rozstała się ze swoim partnerem, który pomagał jej spłacać kredyt. Nigdy nie otrzymała wypowiedzenia umowy ani żadnych wezwań do zapłaty od strony powodowej. Pomimo tego, że w chwili wypowiedzenia umowy pozwana nie mieszkała już przy ul. (...), to regularnie odbierała korespondencję kierowaną do niej na poprzedni adres zamieszkania.

Dowód: - przesłuchanie B. K. w charakterze strony – k. 139-139v

Na dzień 16 czerwca 2019 r. w księgach strony powodowej widniało wymagalne zadłużenie pozwanej z tytułu umowy kredytu nr (...) w wysokości 45.943,76 zł, na które składała się: kwota 40.362,04 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 1.208,70 zł tytułem niespłaconych odsetek umownych naliczonych od dnia 21 maja 2018 r. do dnia 10 września 2018 r. i kwota 4.373,02 zł tytułem niespłaconych odsetek za zwłokę naliczonych od dnia 21 maja 2018 r. do dnia 16 czerwca 2019 r.

Dowód: - wyciąg z ksiąg banku – k. 67

- pełnomocnictwo – k. 68-69

Sąd ustalił następujący stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów urzędowych i prywatnych.

Dokumenty prywatne, które to zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. stanowią dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia, Sąd uznał za wiarygodne. Sąd nie dopatrył się bowiem przesłanek, by dokumentom tym odmówić właściwego dla nich znaczenia dowodowego. Dowód z dokumentu prywatnego jest samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc Sąd ocenia według zasad określonych w art. 233§ 1 k.p.c. (wyr. SN z dn. 30.06.2014 r., IV CK 474/03, L. oraz z dn. 02.04.2008 r., III CSK 299/07, L.). Natomiast dokumenty urzędowe, które sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Sąd ocenił zeznania pozwanej jako jasne, logiczne i spójne i tym samym uznał je za wiarygodne w całości.

Sąd rozważył, co następuje:

powództwo podlega oddaleniu w całości.

W myśl art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 2187 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Art. 69 ust. 2 wymienia elementy, które umowa kredytu powinna określać. Przyjmuje się, iż katalog elementów zawartych w ust. 2 ma charakter otwarty i dotyczy minimalnych wymogów ustawowych, jakie umowa kredytu powinna określać.

Bezspornie w rozpoznawanej sprawie strony łączyła umowa kredytu, który nie został w całości przez pozwaną spłacony. Wobec braku spłaty bank postanowił wypowiedzieć pozwaną umowę.

Należy mieć na względzie, że w dniu 27 listopada 2015 r., a więc przed dniem zawarcia umowy przez strony, weszła w życie Ustawa o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1854), wprowadzająca do Prawa bankowego dodatkowy przepis, uszczegółwiający procedurę wypowiedzenia kredytu przez bank. Zgodnie z art. 75c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Przy wypowiedzeniu kredytu, którego dotyczy niniejszy spór, powinna być zachowana przewidziana w przepisach procedura.

Zgodnie z wyrażoną w art. 6 k.c. zasadą rozkładu ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym strona powodowa nie wykazała, że przed wypowiedzeniem umowy kredytu wezwał pozwaną do dokonania spłaty, wyznaczyła jej odpowiedni termin i poinformowała o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Z materiału dowodowego wynika jedynie, że bank skierował do pozwaną wypowiedzenie umowy kredytu, a co więcej pismo to zostało skierowane na adres ul. (...), podczas gdy prawidłowy adres pozwaną był ul. (...). Zatem pismo zawierające wypowiedzenie nigdy nie zostało doręczone pozwaną. Poza tym strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu doręczenia pisma, a jedynie dowód jego nadania, z którego nie wynika kiedy pismo zostało doręczone albo awizowane.

Bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie ze spłatą kredytu. Najpierw powinien doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu, nie krótszego niż 14 dni roboczych. Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. Nie jest przy tym istotne, z jakiego powodu następuje wypowiedzenie. W przypadku gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.), a w konsekwencji umowa ta nadal łączy strony (zob. wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 28 grudnia 2017 r. sygn. akt I C 481/17, opublikowany w Portalu Orzeczeń tegoż Sądu).

Wobec powyższego powództwo jako przedwczesne podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i Sąd zasądził od strony powodowej jako strony przegrywającej na rzecz pozwaną kwotę 2.952,00 zł brutto tytułem nieuiszczonych w żadnej części kosztów zastępstwa prawnego udzielonego z urzędu.

sędzia Karolina Gonet-Szwarga